

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: ایام شهادت تسلیت باد. سؤالی که خدمت استاد داشتم پیرامون عزاداریه. اینکه درسته برای همه اهل بیت سینه زنی و پیاده روی راه بیاندازیم؟ این متن بیانات رهبری است در ۷۰/۱۲/۱۳ در دیدار اعضای گروه معارف صدای جمهوری اسلامی «... مسأله‌ی دیگر، مسأله‌ی روضه‌هاست. روضه‌خوانی و سینه‌زنی باید باشد؛ اما نه در هر عزایی. این را بدانید که روضه خواندن و گریه کردن - آن سنت سنیه - مربوط به همه‌ی ائمه نیست؛ متعلق به بعضی از ائمه است. حالا یک وقت در جمع و مجلسی کسی روضه‌یی می‌خواند، عده‌یی دلشان نرم می‌شود و گریه می‌کنند؛ این عیبی ندارد. اصلاً عزاداری کردن یک حرف است، روضه‌خوانی و سینه‌زنی راه انداختن یک حرف دیگر است. روضه‌خوانی و سینه‌زنی راه انداختن، مخصوص امام حسین است؛ حداکثر مربوط به بعضی از ائمه است؛ آن هم نه به این وسعت. مثلاً در شب و روز تاسوعا و عاشورا بخصوص، در شب و روز بیست‌ویکم ماه رمضان، سینه‌زنی و عزاداری و برپایی جلسات خوب است؛ ولی مثلاً در مورد حضرت موسی بن جعفر (علیه‌السلام) - با این‌که وفات آن بزرگوار از وفاتهای دارای روضه‌خوانی است - من لزومی نمی‌بینم که سینه‌زنی بشود؛ یا مثلاً در سالگرد شهادت حضرت زهرا (سلام‌الله‌علیها) مناسبتی ندارد که ما بیاییم نوحه‌خوانی و سینه‌زنی کنیم؛ بهتر این است که در آن موارد، شرح مصائبشان گفته بشود. شرح مصایب، گریه‌آور است. من خودم الان در ایام ماه محرم که نمی‌توانم روضه بروم، چون آن احساس و عشقی که در دل هر شیعه هست و دلش می‌خواهد در عزاداری شرکت کند، لذا من این را با خواندن «نفس‌المهموم» حاج شیخ عباس قمی(۱۱) - که یک کتاب عربی است - اشباع می‌کنم؛ این خودش گریه‌آور است و برای من کار چند نفر روضه‌خوان را می‌کند. حتماً لازم نیست که عزاداری به همان شکل سنتی روضه‌خوانی باشد که اولش چیزی می‌خوانند و بعد هم احیاناً آخرش دمی می‌گیرند و سینه‌یی می‌زنند؛ نه، شرح حال را بیان کنید؛ مثلاً یک نفر با بیان خوب و لحن محزونی، وضع زندان رفتن حضرت موسی بن جعفر را بیان کند؛ حوادث تلخ زندان را بیان کند؛ بعد شهادت حضرت را بیان کند؛ بعد مراسم تشییع را بیان کند؛ در این صورت هر کس که آن‌جا نشسته باشد، دلش نرم می‌شود.» با این توجه الان چه باید کرد؟ تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید توصیه‌ی مقام معظم رهبری، توصیه‌ی بسیار حساب‌شده‌ای است. زیرا روح حرکت امام حسین «علیه‌السلام» با روح حرکت سایر ائمه «علیهم‌السلام» متفاوت است.

در مورد امام حسین «علیه السلام» پس از فهم اولیه‌ی آن نهضت می‌توان با همان سینه‌زنی تا حدّی به حضرت نزدیک شد. به همان معنایی که یاران حضرت در راستای نزدیکی به آن حضرت، با اقدام عملی شهادت آن کار را انجام دادند و ولی برای نزدیکی به سایر ائمه «علیهم السلام» بهتر است با تأمل بر حرکات آن‌ها و توجه به بستر تاریخی اعمال‌شان به آن‌ها نزدیک گردید. در این مورد رادیو و تلویزیون بی‌تقصیر نیست. زیرا همان حرکاتی که هیئت‌های غافل از رهنمود رهبری را انجام می‌دهند، را به صحنه می‌آورد. موفق باشید